

Nr 606

Lag

angående ändring i lagen den 3 juni 1938 (nr 274) om rätt till jakt;

given Stockholms slott den 6 december 1963.

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott förordna *dels* att 7 §, 10 § 1, 3, 4 och 5 mom., 11 §, 12 § 1 mom., 14 § 2 mom., 15 § 1 mom., 16, 18 och 23 §§, 24 § 2 mom., 26 § 2 mom., 29 § 1 mom., 30 §, 31 § 1 mom. samt 33, 34 och 37 §§ lagen den 3 juni 1938 om rätt till jakt² skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives *dels ock* att till 10 § samma lag skall fogas ett sjätte moment och till 24 § ett tredje moment av nedan angiven lydelse.

7 §.

Boställshavare, kronohemmans — — — efter älg.

Är eljest — — — till marken.

Innehavare eller brukare av fastighet varom är fråga i denna paragraf må icke utan särskilt bemyndigande av ägaren tala för fastigheten i frågor som avses i 10 § och 11 § 2 mom.

10 §.

1 mom. Ägare av särskilda fastigheter må, i ändamål att befrämja jaktvården på fastigheterna, besluta att dessa helt eller delvis skola tillsammans utgöra jaktvårdsområde.

Jaktvårdsområde skall — — — jaktvårdens tillgodoseende.

3 mom. Beslut om bildande av jaktvårdsområde vare ej giltigt med mindre de vilka biträda beslutet utgöra minst tre fjärdedelar av antalet fastighetsägare och tillika äga minst tre fjärdedelar av den mark varom fråga är. Mark, som i avseende å läge, form och övrig beskaffenhet finnes lämpligen böra bestå såsom eget jaktvårdsområde, må icke mot ägarens bestridande anslutas till jaktvårdsområde.

4 mom. I skärgård må jaktvårdsområde bildas även av allenast en fastighet. Beslut om bildande av sådant jaktvårdsområde vare ej giltigt med mindre de vilka biträda beslutet utgöra minst tre fjärdedelar av antalet delägare i fastigheten och tillika äga minst tre fjärdedelar av densamma.

5 mom. Fastighetsägarna äga inom ett år före utgången av den tid, för vilken jaktvårdsområde bildats, vid sammanträde besluta, att området skall

¹ Prop. 1963:136; L²U 39; Rskr 387.

² Senaste lydelse, se beträffande 7 §, 10 § 4 och 5 mom., 11 § 1 mom., 12 § 1 mom., 26 § 2 mom. och 34 § 1951:290 samt beträffande 31 § 1 mom. 1955:43.

fortbestå under ytterligare visst antal år, lägst tio år och högst tjugufem. För beslutets giltighet fordras att det biträts av flertalet bland de röstande samt vidare, att icke nejroster avgivits av mer än en fjärdedel av hela antalet fastighetsägare eller av fastighetsägare som äga mer än en fjärdedel av den i området ingående marken eller, i fall som avses i 4 mom., en fjärdedel av fastigheten. Föreskrifter om kallelse till sammanträde som här avses utfärdas av Konungen.

6 mom. För beslut om ändring av jaktvårdsområdes omfattning eller i fråga, beträffande vilken jämlikt 1 mom. andra stycket bestämmelser skola meddelas i beslutet om områdets bildande, skall vad ovan stadgats om bildande av jaktvårdsområde äga motsvarande tillämpning. Fattas sådant beslut i samband med beslut som avses i 5 mom., skall dock i stället tillämpas vad där är stadgat. Innebär i dylikt fall beslutet att mark skall utslutas ur eller anslutas till jaktvårdsområdet, erfordras samtycke av ägaren till den marken.

11 §.

1 mom. För giltigheten av beslut enligt 10 § fordras fastställelse av länsstyrelsen, vilken skall tillse, att beslutet tillkommit i laga ordning samt överensstämmer med lag och författning, så ock att det är tjänligt för jaktvårdens främjande och icke kränker enskild rätt.

Beslutet skall — — — därför uppgivas.

2 mom. Ingår i jaktvårdsområde fastighet som huvudsakligen utgör gård eller trädgård eller eljest väsentligen saknar betydelse för jaktvården på området, äger länsstyrelsen förordna att fastigheten ej längre skall tillhöra jaktvårdsområdet. Ansökan om sådant förordnande må göras av envar som äger del i området. De övriga delägarna skola erhålla tillfälle att yttra sig över ansökningsen.

3 mom. Meddelande om beslut, som länsstyrelse fattar enligt denna paragraf, skall införas i tidning inom orten. Mot beslutet må talan föras hos Konungen genom besvär, vilka skola hava inkommit till jordbruksdepartementet inom två månader från den dag då meddelandet infördes i tidningen.

12 §.

1 mom. Beslut enligt 10 § skall gälla även mot ny fastighetsägare.

14 §.

2 mom. Påträffar någon tillfälligtvis säl, evar det vara må, då må han döda och behålla djuret. Enahanda rätt have ock den som påträffar djur, tillhörande någon av följande arter, nämligen mullvadar, näbbmöss, fladdermöss, sorkdjur (sorkar och lämlar), råttor, skogsmöss och husmöss.

15 §.

1 mom. Inkommer räv, grävling, iller, mink, hermelin, vessla, ekorre, vildkanin, igelkott, duvhök, sparvhök, kråka, råka, kaja, skata, björkträst (snöskata), nötskrika, pilfink eller gråsparv i gård eller trädgård, have den som där bor eller innehar trädgården så ock dennes folk rätt att döda och behålla djuret, ändock att jakträtten där tillkommer annan. Likaledes må — — — personer dödas.

16 §.

Har någon vid lovlig jakt sårat älg, hjort eller rådjur och har djuret tagit sin tillflykt till annans jaktområde, vare den jagande pliktig att därom skyndsamt underrätta jakträttsinnehavaren eller den som innehar marken eller någon av deras folk.

18 §.

1 mom. Dödar eller fångar man björn, lo, stork, örn, glada, brun glada, pilgrimsfalk, jaktfalk eller berguv eller anträffar man sådant djur såsom fallvilt, tillfalle djuret kronan, oberoende av vem jakträtten tillkommer, där ej Konungen annorledes förordnar.

2 mom. Beträffande rätten till fallvilt av annat djur än i 1 mom. sägs gälla följande:

Älg, hjört — — — tillfalle kronan.

I övrigt — — — fallvilt jakträttsinnehavaren.

23 §.

Katt, som anträffas utanför gård eller trädgård där den hör hemma, må av jakträttsinnehavaren eller hans folk saklöst dödas. Inom tätbebyggt område erfordras dock tillstånd av polismyndigheten.

24 §.

2 mom. Markinnehavare äger, ändå att jakträtten å marken tillkommer annan, låta där anställa fångst av vildkanin. Vid sådan fångst må icke medföras skjutvapen eller hund. Fångad vildkanin tillfalle markinnehavaren.

Orsakas avsevärd skada av vildkaniner, må Konungen beträffande visst område förordna att det står envar fritt att där fånga vildkanin och behålla fångat djur. Vad i 17 och 25 §§ är stadgat om jakträttsinnehavare skall i tillämpliga delar gälla den som idkar sådan fångst.

3 mom. Beträffande område, där stam av vildkaniner finnes, må länsstyrelsen förordna att jakt efter vildkanin skall genom därtill av länsstyrelsen särskilt utsedda jägare bedrivs för att söka utrota stammen. Förordnas om dylik jakt, äger länsstyrelsen tillika föreskriva de undantag från bestämmelserna i denna lag som kunna finnas nödiga för jaktens ändamålsenliga bedrivande. Länsstyrelsen bestämmer ock huru skall förfaras med djur som dödas eller fångas vid jakten.

26 §.

2 mom. Från skyldighet — — — av riket.

Bestämmelserna om jaktvårdsavgift äga icke tillämplighet i fråga om rätten att under omständigheter, som angivas i 14 § 2 mom. och 15 §, döda i nämnda lagrum omförmälda djur och ej heller i fråga om fångst av vildkanin enligt 24 § 2 mom.

29 §.

1 mom. Såsom olovlig — — — i 7 §.

Har någon å annans jaktområde eller eljest olovligt tillvaratagit fallvilt eller, där djur som avses i 18 § 1 mom. dödats eller fångats, olovligt tillägnat sig djuret, straffes såsom för olovlig jakt enligt vad i 28 § första stycket sägs.

30 §.

Fälles någon — — — värde förverkat.

Var det annat villebråd än som avses i 18 § 1 mom. och skedde jakten å annat område än i 5 § 2 mom. sägs samt med användande av tillåtet jakt- eller fångstredskap och under tid, då jakt efter sådant villebråd är tillåten, eller var fallvillet sådant som enligt bestämmelserna i 18 § 2 mom. tillkommer jakträttsinnehavaren, tillfalle det förverkade denne eller, i fall varom

förmåles i 29 § 2 mom. första stycket, övriga delägare i allmänningen eller samfälligheten och, i fall varom sägs i samma moments andra stycke, övriga å jaktvårdsområdet jaktberättigade personer.

Med förverkat villebråd, som avses i 18 § 1 mom. eller som dödats eller fångats medelst annat jakt- eller fångstredskap eller under annan tid än i andra stycket sägs, ävensom med annat än där omförmäلت förverkat fallvilt förfares på sätt stadgas i 36 §. Lag samma vare beträffande förverkat villebråd, som dödats eller fångats å område som sägs i 5 § 2 mom.

31 §.

1 mom. Anträffas å — — — för sig.

Å område — — — vid lappväsendet.

Har den — — — i 36 §.

Vad i detta moment är stadgat om den som olovligt jagar å annans jaktområde gälle ock i fråga om den som å bar gärning beträdes med jakt, som enligt 29 § 1 mom. första stycket är att anse såsom olovlig, eller med sådant tillvaratagande eller tillägnande, för vilket han enligt 29 § 1 mom. andra stycket skall straffas såsom för olovlig jakt; och skola, där fråga är om djur som jämlikt bestämmelserna i 18 § tillkommer kronan, de i andra stycket här ovan omförmälda personerna äga att utöva där avsedd rätt jämväl å område, där jakträtten tillkommer annan än kronan.

33 §.

Uraktlåter någon i fall som avses i 16 § att fullgöra där stadgad underrettelseplikt, dömes till dagsböter.

Bryter någon — — — tre hundra kronor.

Överträder någon — — — femtio kronor.

Bryter någon mot föreskrift som meddelats med stöd av 24 § 3 mom., dömes till böter från och med tio till och med trehundra kronor.

34 §.

Allmän åklagare äge föra talan i fråga om olovlig jakt å område som avses i 5 § 2 mom. så ock å förbrytelser om vilka förmåles i 31 § 2 mom. samt 33 § fjärde stycket denna lag.

Sker intrång — — — detta verk.

I övrigt — — — sådant åtal.

Såsom målsägande — — — jaktberättigad person.

Innefalla föreskrifter — — — bestämmelse gällande.

37 §.

Vad enligt bestämmelserna i 18, 29, 30, 31 och 36 §§ gäller om fågel som sägs i 18 § 1 mom. skall i tillämpliga delar avse jämväl olovlig tillägnelse eller förstörelse av sådan fågels ägg eller bo.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1964. Bestämmelserna i 7 § tredje stycket, 10 § 5 och 6 mom., 11 § samt 12 § 1 mom. skola gälla jämväl i fråga om jaktvårdsområde som bildats dessförinnan.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräftat låtit.

Stockholms slott den 6 december 1963.

GUSTAF ADOLF

(L. S.)

(Jordbruksdepartementet)

ERIC HOLMQUIST

